

Lofzang op de Wikipediiaan

Vandaag doe ik iets dat ik als journalist niet gewend ben: buiten m'n rol treden, alle objectiviteit laten varen. En bovenal wezensvreemd aan mijn beroep: eens buitengemeen positief zijn. En wel over de wikipedianen.

Want ik ben, ik zal het eerlijk toegeven, niet alleen één van de grootste fans, ook één van de grootste gebruikers, en o schande, één van de grootse profiteurs. Veel werk wat jullie doen neem ik over voor mijn werk dat meestal wordt betaald. Wikipedia raadpleeg ik tot soms honderden keren per week, uiteraard ook kritisch. Ik ben jullie letterlijk veel verschuldigd.

Vandaar dat ik blij ben vandaag eindelijk iets terug te doen in de vorm van het uitdelen van boeken voor sprekers en eboeken voor elke Wikipediiaan.

Wat er aan Wikipedia schort weten we allemaal: onevenwichtige selectie van lemma's, verkeerd verdeeld soortelijk gezicht en bovenal het groeiend aantal pogingen tot ophemeling door fans en meer een meer professionele p.r. bureaus. Knokken ertegen, Wikipedianen!

En natuurlijk zou ik graag met jullie in debat gaan over selectie van onderwerpen, invulling en bovenal jullie anonimiteit. Zo merk ik nu bij de beschrijving van de geschiedenis van internet in Nederland dat belangrijke personen ontbreken terwijl randfiguren veel woorden krijgen toebedeeld. Daar is nu geen tijd voor.

Dus bij het onderwerp van vandaag blijven: de wikipediiaan verdient ontzettend veel lof voor al dat onbaatzuchtige werk voor de gemeenschap. Waar de miljarden tweets en sociale media updates voor het overgrote deel zullen vervliegen in het niets zal jullie werk nog heel lang relevant blijven.

Dat is een reden – en ook vanwege haast met de komst hierheen vanaf het hockeyveld – dat m'n jongste dochter naast me staat. Als symbool voor de volgende generaties die nog nut en plezier zullen ondervinden van Wikipedia. In de trein leerde ze het woord opdat ze het voor de rest van haar leven weet. En een aansporing voor jullie om bij het schrijven je steeds af te vragen hoe toekomstbestendig de te publiceren informatie is

Jullie doen geweldig werk waar je zelden of nooit voor wordt beloond. Bij het lezen probeer ik die waardering altijd op te brengen. Ik denk aan de wikipediiaan die stil op zolder of in een ander hoekje vele uren lang ongelooflijk haar of zijn best zat te doen om de gemeenschap van dienst te zijn.

Natuurlijk, jullie zijn wel eens strikt, of zelfs zuur, maar bovenal vrijgevig. Vrijgevig met jullie kennis, studie, correcties en discussies. Voor mij zijn jullie helden en ik ben blij jullie vandaag eens te mogen ontmoeten. Bij gebrek aan jullie publiek hier vandaag zit er maar één ding op:

Een oorverdovend applaus voor jullie zelf!